

Madsen-Mygdal: Ja, jeg vil ogsaa gerne paa egne og Meningsfællers Vegne anbefale det foreliggende Forslag. Det er en meget stor og omfattende Opgave, som denne Kommission vil komme til at beskæftige sig med, forskellige Spørgsmaal, hvis Løsning der har været Trang til i en Række af Aar. Som den ærede første Taler (Goos) gjorde opmærksom paa, havde vi allerede i Samlingen 1890—91 et Forslag fremme her i Landstinget om et overordnet Sundhedsraad. Dette Forslag blev gentaget 8 Gange, og efterhaanden som Tiden og Udviklingen ere skredne frem, maa vi, forekommer det mig, være enige om fra alle Sider, at Trangen til en endelig Ordning af hele det civile Sundhedsvæsen er bleven stærkere og stærkere. Paa en hel Række af Punkter er jo vor Medicinallovgivning saa forældet, at det ikke er tilladeligt, synes jeg. — Det er altsaa i sin gode Orden, at der bliver taget fat paa denne store Opgave, og jeg er enig med den højtærede Minister i, at den er saa vigtig, at det er nødvendigt at skride til dens Ordning i en Kommission. Den ærede første Taler havde sine Tvivl med Hensyn til Kommissionens Sammensætning; han mente, at det neppe var heldigt, at Rigsdagen var repræsenteret i saa stor Udstrækning, at Sagkundskaben burde være stærkere repræsenteret. Den sidste ærede Taler havde den modsatte Opfattelse; han mente, at Rigsdagens Ting burde absolut have Flertallet i en saadan Kommission, hvorimod Sagkundskaben burde indskrænkes til at have Mindretallet. Jeg kan *til Dels* være enig med den sidste ærede Taler i hans Betragtning af Sagkundskabens Stilling, at den bør være raadgivende, vejledende. Men for øvrigt er det jo til syvende og sidst Rigsdagen eller Lovgivningsmagten i det hele taget, der tager endelig Bestemmelse. Det er ikke saa særdeles vigtigt, om Flertallet ligger her eller der i Kommissionen; naar denne har gjort sin Indstilling til Rigsdagen, er dens Hverv endt. Men jeg kan godt forstaa, at det er blevet nødvendigt at foreslaa mange Medlemmer fra Justitsministeriets Side i Forhold til det Antal Medlemmer, som foreslaas for Rigsdagen, fordi der er flere forskellige Foreninger og Institutioner, der bør repræsenteres i en saadan Kommission, hvad den højtærede Justitsminister jo ogsaa har gjort Rede for i Dag. Jeg kan derfor ikke se, at der er nogen Grund til at gøre nogen Indvending mod Kommissionens Sammensætning, og jeg tror heller ikke, det er nødvendigt at

ned sætte Udvalg om denne Sag. Hvis der er forskellige Spørgsmaal, man ønsker at stille, eller forskellige Ting, man ønsker at overveje, eller muligvis Ændringer, man ønsker at stille, er det noget, der kunde gøres mellem 1ste og 2den Behandling. Men een Ting vil jeg gøre opmærksom paa, at i det Øjeblik man nedsætter et Udvalg, forsinkes dermed Sagens Afgørelse. Den har ikke stødt paa Hindringer i det andet Ting, og jeg vilde ogsaa nødig, at den skulde forhales her. Hvis Lovforslaget gaar igennem, som det foreligger, kunne vi vente, at det vil foreligge vedtaget af Rigsdagen inden Jul. Det vil jeg derfor anbefale.

Jørgen Berthelsen: At Trangen til en saadan Kommissions Nedsættelse er til Stede, derom synes jo alle at være enige. I Anledning af det ærede 1ste kongevalgte Medlem (Goos') Udtalelse om, at Sagkundskaben burde have Flertal i en saadan Kommission, vil jeg tillade mig at henvise til en tidligere Kommission, Tuberkulosekommissionen. Uagtet de sagkyndige kun vare et lille Mindretal, afgav den dog en fuldstændig enstemmig Betænkning, og ærede Medlemmer kunne sikkert erindre, at Resultatet deraf har været af den Beskaffenhed, at vi vist alle have Grund til at være glade derved. Selv om Kommissionen bliver sammensat som foreslaaet, nærer jeg derfor ingen Frygt for, at Sagkundskaben ikke skulde blive hørt tilstrækkeligt. Naar de sagkyndige fremsætte deres Forslag og komme med de Oplysninger, som ere nødvendige for Kommissionen, nærer jeg ikke Spor af Tvivl om, at de nok skulde blive hørte, derfor behøve de ikke at være Flertal i Kommissionen. I saa Henseende maa jeg slutte mig til de Herrer, som have udtalt sig for, at det maa anses for uheldigt, om Sagkundskaben skulde være i absolut Flertal i en saadan Kommission. Jeg gaar ud fra, at selv om Sagen skulde gaa i Udvalg, som der synes at være Stemning for efter det ærede Medlem (Goos') Udtalelser, vil det ikke have den Betydning, at Sagen trækkes i Langdrag, men at den vil blive fremmet hurtigt.

Rettelse.

Sp. 162, L. 8 og 16 f. n.: „Præstetienden“ rettes til „Kirketienden“.